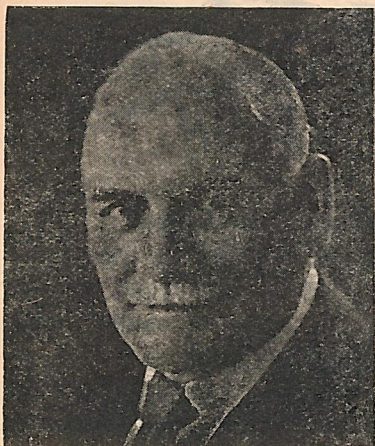


ЧИЧО СТОЯНЪ



Най-старият детски писател въ България. Скоро ще се чествува седемдесетгодишнината му.

НА ПЪВЕЦА ЧИЧО СТОЯНЪ

Ти на птичките приличашъ,
ти приличашъ на децата —
само пѣснитѣ обичашъ
и обичашъ красотата.

Дни минаватъ, превалява
на годинитѣ кербана,
есень власи посребрява,
снѣгъ — челото на Балкана.

А ти пѣешъ — като птичка,
и ти пѣснитѣ приличатъ!
Ей защо те тачатъ всички
и децата те обичатъ.

Пѣсни чисти, пѣсни прости,
като птичето цвѣртене!
Вече тия пѣсни росни
радватъ трето поколѣние...

Емануилъ п. Димитровъ

ПЪРВИЙ СНѢГЪ

Обрѣшко

Ваньо, знай, че мене
много ми е тежко,
гдето ме нарече
закачливъ Обрешко.

Че кого отъ васъ съмъ
съ нѣщичко закачилъ?
Своитѣ другари
винаги съмъ тачилъ.

Ваньо

Вчера ти обиди
братчето ми Нешко
Чухме, че извика:
„Ехъ ти, Нешко—бѣжко,
Глунавъ бѣлодрешко!

Обрѣшко

Криво сте ме чули
и ти, па и Нешко.
Азъ така нарекохъ
вчерашня Снѣжко.
Бѣ покрилъ полето,
всѣки клонъ и вейка,
а следъ два-три часа
току си уфейка.

А пъкъ ние съ Петко,
Крумъ, Ирина, Дечка,
щѣхме да си правимъ
въ двора снѣжна мечка...
И за туй извикахъ,
че е Снѣжко—бѣжко
глунавъ бѣлодрешко!

Чичо Стоянъ